

Nazlı Altan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.11.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Nazlı Altan

Eserleri:

Acı

cocuklar aci yediği zaman büyüdüğünü sanıyor.
büyüklerse aci cektiği zaman..
herkes cocuk kalmaktan korkuyor..
kimbilir belkide herkes büyümüştür..
bu yüzden cocuk olmaktan utanılıyor..

Nazlı Altan

Acıyor

Güneşe baksam, acıyor.
Bir yıldıza dalsam gecenin bir körü, acıyor.
Kimsesiz, ağlasam balkonun koynunda, acıyor.
Gözyaşım düşse soğuk betona,
Saçım takılsa paslı demire,
Ağustosun ortasında, kar ayazında
Şurama iğne gibi batıyor.
"Mezbaha "dese biri acıyor.
Kâğıt kesiği gibi,
Kara, parlak, simli.
Topuğum kırılrsa koşarken,
Kirpigim düşse gülerken,
Isıtılmış demiri döver gibi vuruyor.
Incecik belli bir bardak tutsam,
Pişmiş balığı gidip denize atsam,
Hafiflemiyor , acıyor.

Nazlı Altan

Aklında Mıyım?

Neden özlüyorum seni bu aralar? ..
Senin de aklına mı düşünüyorum acaba? ...
Hani hep öyle olurdu ya.
Üzülsem, içim sızlardı...
Gülsem, bahar gelir otururdu gözbebeklerime...
Aklında mıyım?
Ondan mı bu uslanmaz hallerim? ..
İsteyip de gelemeyişinden mi bu dünyaya sığmazlığım?
Saatime bakıyorum, yorgunum...
Sensizliği yıllar geçmiş çoktan..
Yelkovan halsiz, akrep haksız...
Yollar çıkmaz, zaman hadsiz...
Sen bensiz, ben bizsiz...

Nazlı Altan

Anladım

ağlıyordum bu sabah yokluğuna..
dediğin gibi geçti,şimdi mutluyum..
canımı verecektim oysa uğrunda..
değmezmiş sana şimdi anlıyorum..
düşecek gibiydim bu sabah boşluğunda..
tutunmam gerekiyormuş,bak düşmüyorum..
özlemin vardı bu sabah baş ucumda.
kovarsan gidiyormuş ve hep ben kovuyorum..

Nazlı Altan

Anladım Anladım!

anladım gideceksin..
belkide hiç görmedim seni,
belkide hiç gelmedin...
hiç dönmedin geri..
zaten 'nasıl olacak' dediğinde anlamalıydım..
kendinide yormuyorsun, anlatmıyorsun..
ama anladım gideceksin..
boş hayaller kurmadım oysa ben.
gerçekten istiyordum düşlerinde yaşamayı..
saçlarımı okşamanı beklerken,
bu gidişin çok erken..
biliyor musun? anlamıştım zaten..
sevgimin beni ne kadar küçülttüğünü anlamıştım..
ve sen asla olmayacaktın yanımda..
herseyden önceydi senin için solumun dışı..
ve asla görmeyi denemedin solumun altını..
anladım, gideceksin..
git.. 'olmazdı' zaten..
boş hayaller kurmusum oysa..
düşlerinde asla yaşayamazdım ben..
diyemiyorsun, anladım..git..
ben söylemeliydim sen demeden..
en başından beri biliyordum... olamazdık zaten..

Nazlı Altan

Annem'e

'yerimi başkaları alır birgün' demiştin
anlamamıştım ozaman da kızmıştım sana.
sensiz birgün uyuyamazdım çünkü ben..
şimdi senden uzak şehirlerde,
şiddetli bir yağmura, sert rüzgarlara anlatıyorum sensizliğimi..
yatağımın öbür yanında senin olmadığını biliyorum her sabah..
ve her sabah rutin bir gamsızlıkla devam ediyorum sensizliğe..
bir başkasının kokusu seninkinin yerini aldı çoktan..
ve sensizliğimden başka üzüntüserimde var artık..
yaşlandığını hala kabul etmek istemesemde..
yaşlandın biliyorum..
cocuklarımın gençlik hayallerini kurarken,
seni bu hayallerin içine koyamamak çok acı veriyor şimdi..
senin birgün hayatta olmayacağını bilmek boğazımda düğümlüyor hıçkırığımı..
sen elleri öpülesi, huzur kokan kadın
şehirlerde girse aramıza
sen her gece yatağımın öbür tarafında yatansın.
üzüldüğüm her an hayatımın ucundan tutansın..
iyiki varsın...annem

Nazlı Altan

Aşk İŖte

yaŖadığımız Ŗey aŖktı bizim
çiğ köfte yemek gibiydi..
acıydı ama doyduk..
zevk aldık yerken...
sonra çatlamıŖ bir bardak gibiydi...
biraz daha derken biraz daha yerken..
ağzımız yandı çiğ kfteden.
büyüyen çatlak parçaladı bardağı
su içmek zorunda kaldık kaseden..
karpuz sandık kendimizi...
Öyle suluyduk iŖte, öyle tatlı..
yol almıŖ tıngır mıngır giderken
dŖtk maalesef eŖekten..
geride ne aŖk kaldı ne de eser çiğ kfteden..
merak da ediyorum nasıl yedik onca acıyı gerçekten sevmeden...
ve nasıl bindik o eŖeđe kim olduğumuzu bilmeden...

Nazlı Altan

Aşk Öldüğünde

aşk öldüğünde gülmüştüm..
kocaman bir vicdansızlığın içine sıkışıp kalmıştım..
sonra zamanla kahkahalar derinleşmeye,
acılarım en yüksek yerlerden beni atmaya başladı..
birgün düştüğümde de güldüm..
sonra dedimki kendime;
gül tabii.. aşk öldüğünde de gülmüştün zaten..
ve oğünden sonra toplandım..
canavarın maskesini sıyırmadım yüzümden..
gaddar, vicdansız, gamsız gibi her şeyden sonra güldüm..
ve hatırlıyorum aslında aşk öldüğünde kefenini dikip ben gömmüştüm..
çünkü aşkı ben öldürmüştüm...
acımadım tabii, yıllarca aşkın yüzünden ben ölmüştüm..

Nazlı Altan

Aşk Sustu..

o, konuştu..
ben, konuştum..
o, hakaret etti..
ben, sustum..
taşıması zor cümleler ekledi sırtıma..
ama taşıdım..
sonra o da sustu,ben de..
konuşacak okadar çok şeyimiz varken,
konuşacak hiç birşeyimiz kalmamış gibi sustuk! ..
o, uyudu sonra..
ben, ağladım..
o görmedi, bnen yine sustum...
aşk? .. o da sustu! ..
ya da hiç konuşmamıştı zaten..

Nazlı Altan

Aşkın Tarifi

hayaller suya düşermiş meğer...
yanan ateş sönermiş.
ama gözleri eritirmiş.
közlerde sönerse eğer,
geride kalan bir yangın yerinin,
birdaha yanmayacak külleriymiş...

Nazlı Altan

Ayrılık

bizi ne ölüm ayıracaktı,
nede geçen seneler..
bizi kimse ayıramayacaktı..
ve de yalnız geçen geceler..
yenilmeyiz sanmıştım,
galip gelemez özlemler..
nedenini anlamadım..
oysa ben uzaktada olsan duyabiliyordum kalbinin sesini..
ve hergece hissediyordum nefesini..
her elimi koyduğumda yüreğime,
bulabiliyordum seni..
bir sebepmiydi bizi yenen..
yoksa biz mi caydık sözümüzden..
şimdi ayrı yollardayız..
dün aynı yolda yürürken...

Nazlı Altan

Bahane

özlem,aşk,çile bahaneee
acıya sadıksın sadece..
uykusuz gecelerin sensin aslında sebebi.
ne olursa olsun yaşıyorsun işte...
kimsen yoksa eski bir ev gibisin
ve eninde sonunda kendininsin...
ne sitem ne isyan nede hayal,
aslında sende yaşamın sürüp gitmesi için
kocaman bir bahanesin...

Nazlı Altan

Bana Gel

Öldürürlerse bir gün seni,
Bana gel.
Ben alışkınım ölmeye.
Öğretirim sana da.
Sırtımda sayısız bıçakla bir kaç dağ aşım.
Yüzümde maskeyle yaşıyormuş gibi yaptım.
Ben alışkınım ölüp ölüp gülmeye.
Yaralarlarsa bir gün kalbini,
Bana gel.
Oper koklar sararım yaralarını.
Derin izler bırakır öyle yaralar.
Geçiremem izlerini.
Ama ben alışkınım kuşların kanadını sarıp uçurmaya.
Tek tek tırnaklarımı söktüm,
Kalbimin acısı geçsin diye alevlerde yürüdüm.
Geçmiyor.
Denedim.
Ama öldürürlerse seni de bir gün,
Bana gel.
Ben alışkınım ölüye.
Suyumu , ekmeğimi paylaşırım seninle.
Anlatırım sana da.
Ölmezsen de bana gel.
Ben alışkınım öldürmeye.
İstemezsen de razıyım sana nefesimi vermeye.
Sen yine de bana gel.

Nazlı Altan

Bayram Sabahları

yüzünde kocaman bir tebessümle uyuyan
ve yeni kıyafetlerini giymek için erkenden kalkan çocuklardan olmadım hiç bir
bayram..
çünkü her bayram sevgisizlik, şiddetle büyürdü bizim evde.
nekadar şeker toplayacağımı değil,
güzel geçip geçmeyeceğini düşünürdüm bayram geceleri..
sabah olurdu..
ve yalvarırdım anneme yeni kıyafetlerini giymesi için..
giymezi..
babamın yarattığı o mutsuzluk kıyafetlerine yansırıdı..
babam çeker gider, annem ağlardı..
şeker toplayan çocuklar çalardı kapıyı ve hiçbir bayram açılmazdı o kapı..
bense kaçıp gitmek isterdim..
kapı kapı gezmek ve her gittiğim kapıdan bir avuç mutluluk toplamak.. gidemezdim
ve penceresinden kahkaha sesleri yükselen o evlere
mutsuzluk fişkıran o pencereden bakardım..
ve öyle evleri çok severdim ozamnlr..
şimdi aradan yıllar ve sayısını hatırlamadığım bayramlar geçti babamsız..
artık göremiyorum bile annemin ne giydiğini..
yarın bayram ve ben bayram sabahları ağlayan o mutsuz çocuklardandım..
büyüdüm..
fazlaştı avucumda bulmak istediklerim, mutluluk değil artık..
annem gibi dağınık heryerim..
daha da çok anlıyorum şimdi onun ağlarken ne hissettiğini..
ruhum paramparça..
yeni kıyafetler için geç kalmış heyecanım..
eskide bırakmışım tüm heveslerimi..
büyümek, küçülmüş bayram sevinçlerimi..
günler geçiyor ve eskiyor kıyafetlerim..
bayramda yenilerini giymek gelmiyor içimden..
yüzümdeki izleri silmem de anlamsız..
fondotenle kapatılmıyor acılarım..
yaşadıklarımın hepsini bayrama yüklüyorum bugün..
yeniden geldi ve mutsuzluk getirdi bu eve de..
oysa bilmiyorum.. ben büyüdüm çoktan..
penceresinden kahkaha sesleri yükselen evleri sevmiyorum artık
ve mutsuz bir pencereden o evlere sevgiyle bakacak kadar gücümde yok..
aynadaki o eski kıyafetli, mutsuz kadını çok seviyorum şimdi..
çünkü o kadın bana bu bayram annemi getirdi..

Nazlı Altan

Benim Hikayem

Hikayem karışık benim.
Çözmem dersen anlarım.
Usulca git.
Hikayem biraz kara.
Dinlerim dersen buyur.
Çay koyayım otur.
Çocuklara pembe değer.
Bana sürmüşler kurumu.
Düşün ki sobaya düşürmüşler.
Kapkara elleriyle, orama burama üşüşmüşler.
Çocukların uçurtması olur.
Beni bağlamışlar balona.
Bozuk sarı bir televizyon.
Burdan gör dünyayı demişler.
Bayramda yer fıstıklı baklava,
En adisinden kolonya.
Opersem ellerini mutsuzluğu koymuşlar avucuma.
Biraz büyüyüp serpildim.
Ama çok da güzeldim.
Salıverdiler öylece.
"Nasılsın ne yapıyorsun" hak getire.
Sonra dediler ayrılıyoruz.
Sen burada in yol bu kadar.
İki yol vardı önümde.
Biri gitti sağa.
Diğeri sola.
Bağırdılar gelme diye.
Oturdum kaldım daha yolun başında.
Sonra havalar soğudu.
Derken bahar da geldi.
Sarı bina da güzeldi.
Sonbahar karışık.
Aşık oldum ben de tabi.
Her genç kız gibi hayaller.
Biri de çıkıp demedi ki senin hayaller neyine?
Normal mi ki senin Hikayen?
Neyse sarıldım beyaz tüle.
Düştüm gittim peşine.
Daha yaşım on yedi.
Bir yedi de o yedi.
Sonra döndüm soluma.
Dedi ki hayrola?
Manyak mısın? Dedim. Kaçalım.
Sevgi burda iyi değil.
Yüzüm gözüm yara bere.
Hani sağlam da vurmuş .
Bence tam sevgiyi anlarken yarı yolda bozulmuş.
Kaçtım gittim sonra.
Ön dişleri olmayan çocuk gibiyim.
Utaniyorum gülmeye.
Öksürsem iftira gelecek,
Hapşırırsam çamur.

Sustum biraz yine de.
Sonra hikaye düzeldi.
Yıkandım ter temiz.
Karalar falan aktı.
Biraz da güldüm yalan yok.
Güzel de bir tomurcuk açtı.
Yanımda minik bir dal çıktı.
Sonra dedi ki kahraman;
Yeter sana bu kadar.
Bir baktım şimşek çaktı.
Bir fırtına bir de kar.
Donmaya yüz tuttum.
Ölüyordum. yanımdaki dal sarıldı.
Demem o ki işte
Benim hikayem karışık.
Pek pembeyi bilmedim
Pek de kimseyi sevmedim.
Cenazedeymiş gibiydim.
hiç de içten gülmedim.

Nazlı Altan

Bilmezdim

Aşk nedir diye sorsalar,
Saçma sapan şeyler anlatırdım senden önce.
Bilmezdim ki silüetsiz birşeymiş.
Aynı evrenin içinde tek bir kalp bağıymış.
Tek bir gün göz göze gelmeden,
Adını bile bilmeden sevebilirmişsin, bilmezdim.
Aşkı iyi bildiğimi sanırdım oysa.
Yanılmışım senden önce.
Bilmezdim ki tek bir tereddüt yaşamadan, atlamakmış bilinmezliğe.
Yanında değil, kalbinde olması yetermiş onun.
Cesaretsiz günler bitiyormuş mesela.
Gözün kapalı yürüyebilirmişsin ülkelerce.
Ruh bedenden ayrılıp da taşınmış her rüyaya.
Aşk el ele yürümek değilmiş sokaklarda.
Sırtlayıp çokça sırrı, ayrı evlerde aynı pencereden bakabilmekmiş dünyaya.
Pembe panjuru olan evler hayal edebilmek değilmiş aşk.
Sen çatısız yaşarken birinin sana ev olmasıymış.
Sahte onca aşk şiiri okurdum senden önce.
Sana sayfalarca şiirler yazmakmış aşk, bilmezdim.
Sorsalar ' saçlarımı okşaması 'derdim aşk.
Dokunmadan tek bir saç telime bile sevebilirmiş, bilmezdim.
Aşk nedir diye sorsalar bana ,
O yalancı dokunuşlardan bahsederdim senden önce.
Bilmezdim ki senelerdir dokunduğum benim değilmiş aslında.
Aşkı bulduğumu sanırdım oysa senden önce.
Aramaya bile çıkmadığımı bilmezdim.
Baktığım her göz, duyduğum her söz seninmiş meğer bunca zaman.
Okuduğum her kitabın konusu sana çıkıyormuş bilmezdim.
Şimdi aşk nedir diye sorsalar bana,
İki dudağımın arasından çıkan ona ait bu nefes derim.
Benim kalbim onda emanet onun kalbi bende derim mesela.
Ruh değiştirip yaşamışız onca yıl birbirimizde, bilmezdim.

Nazlı Altan

Bir Kadın,Bir Çocuk ve Bir Adam,Bir Ocak

her ocak bir aşk ateşiyile yanıyordu,
ve bir kadının buz kesmesiyle sönüyordu..
bir adam kaybolup giderken kendi hayatında,
birdaha aynı sığığı bulamıyordu..
umut da öyleydi benim için.
bir aşk ateşiyile oluşuyordu,
bir adamın buz kesmesiyle yokoluyordu...
bir kadın kaybolup giderken kendi yüreğinde,
herşey biranda bitiyordu..
birdaha da hiç ama hiç kimse aynı sıcaklığı,
aynı umudu yaşamıyordu..
bir adam eksilmiş hayatına devam ederken,
bir kadın asla tamamlayamıyordu kendini..
ve bir çocuk!
bir çocuk eksilmiş hayatına devam ederken,
asla tamamlayamıyordu kendini..
her çocuk bir aşk ateşiyile oluşuyordu,
ve bir kadının buz kesmesiyle yok olup gidiyordu..
her çocuk umut gibiydi..
bir adam kaybolup giderken;
çocuk birdaha aynı ocağı bulamıyordu..
ve buz kesen bir kadını ısıtmaya asla gücü yetmiyordu..
her ocak bir aşk ateşiyile yanıyordu,
bir çocuk yapayalnız kalırken;
ocak hiç yanmamacasına sönüyordu..
kadın buz kesiyor adam gidiyordu..

Nazlı Altan

Bir Yabancıya

seni bulmadan kaybettim ben..
özleşemde görmeyeceğimi ve artık geri dönmeyeceğimi biliyorum..
ve bunca acının, enkazın içinde seni hala çok seviyorum..
seni, yıkılmış hayallerimin kırık tuğlaları
ve paramparça betonlarının arasında, hala yaşamak için nefes alırken karanlık soluyan
yüreğimde taşıyorum..
yazdığım mektupları adresi olmayan,
kasabasız, yalnız evlere yolluyorum ..
çünkü seni ve şehri sildim çoktan haritamdan..
şimdi çok iyiyim..
çünkü her sabah sensiz ama benli günlere açıyorum gözlerimi..
bunca yılın arasında kim olduğunu bana nasıl baktığını bilmiyorum hala..
her karşına çıktığımda farklı baktın..
farklı gülümsedin..farklı seslendin..
oysa ben nasıl baktığını, gülümsediğini, nasıl seslendiğini umursamadım.. bana
yabancı bakışlarla, bir yabancı gibi gülerek,
yabancı bir sesle 'GITME' deseysin..
razıydım.. kalırdım..
seni bulmadan kaybettim ben..
özleşemde görmeyeceğimi ve artık geri dönemeyeceğimi biliyorum..

Nazlı Altan

Biz

Aynı gökyüzünde, ayrı yıldızlara bakarken yakaladım bizi.
Benim yüzüm karanlık,
Senin imkansızlığın güneşe dönüktü.
Apaçık ortadaydı olamayışımız.
Koştuğunu sandığın yerde ,yürümüyordun bile.
Ben ayaklarımdaki prangayla gülmüştüm oysa sana.
Gelmişim de...
Korkularım çoktan aşık ,
Umudum herşeyden önce tutunmuştu mavine.
Ama dedim ya;
Aynı gökyüzünde ayrı yıldızlara bakarken yakaladım bizi.
Benim yüzüm sana dönüktü,
Senin yüzün yollara.

Nazlı Altan

Biz'i Seviyorum

Gözlerimi her sabah seninle leylak kokusununa açmak,
Sevdiğim bütün tatları mühürlüyor damağımda..
Öpmek seni,
Hiç bitmeyecek bir yaz akşamını oturtuveriyor dudağıma..
Kuş cıvıltıları geliyor kulaklarıma;
Upuzun nehirler akan, yemyeşil dağlardan.
Ve her ağacın yaprağı biz oluyoruz..
Sarıp düşmemiz bile aşk kokuyor..
Kısa yağmur yağışlarıyla umut olup serpiliyoruz şehre..
Her ağaçtan tekrar aşk doğup, birbirimize yeşeriyoruz..
Deniz dalga dalga.. Saçlarım gibi..
Tuzlu bir nem oluveriyoruz elele dolaşan aşıkların tenlerine..
Sonbahar ilkbahardan da umutlu oluyor sonra.. Gözlerin gibi..
Sana sarılıyorum ve tek beden oluveriyoruz yeni doğan bir çocuğa..
Seni, beni, bizi daha çok seviyorum sonra..

Nazlı Altan

Çünkü

'gitmem' diyenden korkuyorum artık..
çünkü hep kalıyor 'gidiyorum' diyen..
'sevmem' diyene bağlıyorum umudumu
çünkü sevmiyor 'hep severim' diyen..
'gelmem' diyenden kopmuyorum artık
çünkü hep gelmiyor 'gelirim' diyen..

Nazlı Altan

Değişmedik

umu diye birşey kalmıyordu her acıdan sonra..
ve toprak kokmuyordu artık, her yağmurdan sonra..
büyüdüğümü sanıyordum bense,
gittikçe küçüldüğümün farkında olmadan..
bir domates yaprağının kokusunu da unuttuk..
ya da ir kavun büyümeden yenir mi?
sevinç diye birşey de kalmıyordu artık, her gözyaşından sonra..
büyüdüğümüzü sanıyorduk hala!
evler büyüdü kaldırımlar değişti diye,
biz de değiştik sanıyorduk..
artık her evin balkonunda hüzün asılıyor diye,
değiştik sanıyorduk işte..
oysa değişmedik!
umudu hala her yerden toplarken ben,
umutsuzluğum oluyorsun hala sen..
her umutsuzluğumdan sonra, yağmur yağsın istiyorum..
ve her yağmurdan sonra toprak koksun tüm şehir..
ama değişmedik diyorum ya!
her umuttan sonra acı geliyor mutlaka..
ve toprak kokmuyor her yağmurdan sonra..
büyüdüğümü sanıyorum bense..
gittikçe küçüldüğümün farkında olmadan her göz yaşımdan sonra..

Nazlı Altan

Dinle Küçük Kız

hüzünlere boğulmak zorundasın küçük kız...
hayatın birinci şartıdır bu
ve doya doya ağlamalısın;
bir yıldız kayıp gitti diye.
sonra özlemek zorundasın eskileri,
eskiden yaşadığın güzel şeyleri...
hüzünlerle boğuşmak zorundasın küçük kız...
hayatın ikinci şartı da bu.
ve doya doya gülmelisin;
her sabah güneş doğdu diye,
kayan yıldızlara inat...
sonra düşünmek zorundasın geleceği,
gelecekte yaşayacağın güzel şeyleri...

Nazlı Altan

Dur Ömrüm

Ömrüm, geçip gidiyorsun..
bir nefes al dinlen..istediğim hiçbirşeyi yaşamadım daha..
ne çabuk 20 oldum? .. ne kadar çabuk büyüttü beni hayat..
ben istemedim ama büyümeyi..
dur ömrüm biraz..
daha arkadaşlarım olmadı birsürü,
koşup eğlenemedim, yorulana kadar dans etmedim...
Bana özgürce,yalınayak yürüyeceğim yollar göster..
ne anlarım ben ev geçimdirmekten,çocuk büyütmekten..
ne olur dur biraz! ..
çevremdeki herşeyi durdur yada..
sadece lunaparklar kalsın, elma şekeri satan adamlar bir de..
henüz kirlenmemiş bir tarafı,kırılmamış bir köşesi vardır elbet kalbimin..
Bırak oralar kalsın, dokunma..!
hala sahte olmayan gülüşlerim var..
daha fazla yorma beni ömrüm..
Yüzümdeki makyajı silmeye hazırım, ojelerimi de çıkartırım..
yapmacık olan ne varsa bir kenara atar,yeniden başlarım..
ama önce dur biraz..
beni çek al buradan.
21 olmadan 30 olacağım yoksa..
nasıl geçtiğini anlamayacağım senelerin..
daha doğan güneşin rengini görmeden, gönlümce eğlenmeden,
dertsizce gülmeden çocuklarım olacak..
30 olmak istemiyorum daha..
Dur ömrüm..geçip gitme öyle bir el bile sallamadan..
dur ve kalbimi durmaktan kurtar..! ! !

Nazlı Altan

Ellerimi Tut

ellerimi tut!
bırakma ama..
yaşadığımı hissetmek için nefesine ihtiyacım var..
yaşayıp yaşlanmak istiyorum ve yaşamadan yaşlanırsam,
çocukken aldığım yaralardan daha fazla yara alacağım..
biliyorum şimdi sen elimi tutarsan,
hemen burda yaşamaya başlayacağım..
ve benimde olacak artık baharda açan çiçeklerim..
ve acıtmayacak canımı hergün büyük bir özenle bilediğim dikenlerim..
eğer sen tutarsan elimi, sevmediğim her çocuğu sevmeye başlayacağım..
şimdi bu dünyanın neresindeysen, nasıl bir hayat karesindeysen,
ve geldiğinde asla gitmeyeceksen,
beni buradan tutup çekeceksen..
gel bekliyorum..
herşey ve hergün sana dair dönecek ruhumda söz veriyorum..
ellerimi tut!
bırakma ve arkana bakma ama..

Nazlı Altan

Ellerin Ellerimi Öyle Bir Tuttuki..! ! !

ellerin ellerimi öyle bir tuttuğu..
bıraksan dönemem birdaha geri çıktığım hiç bir yoldan..
birgün biryerlerde çıkıp geleceğini biliyordum oysa..
şimdi güneş doğarken her sabah,
gülüşümü buluyorum aynalarda,
ve daha çok seviyorum gökkuşağındaki tüm renkleri,
hayatı koklarken avuçlarından..
şaşkınlıkla dinlerken ağzından çıkan her cümleyi..
bir kez daha inanıyorum yaşadığıma..
ve sen başka şehirlerden başka yağmur kokuları getirirken dünyama
ben seni birkez daha çiziyorum gökyüzüme bembeyaz boyalarla..
biliyorum şimdi, sen daha gerçeksin hayattan.
umut kokan ellerin, ellerimi öyle bir tuttuğu..
bıraksanda dönemem artık sana doğru çıktığım yolculuktan..

Nazlı Altan

Eskiden

küçüklük resmimde,
gözlerim aydınlıkmiş.
oysa şimdiki halimde,
sadece hüznün çoğalmış...
anladım ki sadece
geride gözlerim kalmış...

Nazlı Altan

Eylül

En çok eylül üşütür insanı..
Yere düşen, sararmış bir yaprak çarpar gözüne,
O yapraktan farksız olduğunu anlarsın..
Göçmen kuşlarda kimsesizliğini hatırlarsın..
En çok eylül üşütür insanı..
Sonra, her aşkı eylül sanırsın..

Nazlı Altan

Eylül Koşuyor

Şimdi gidiyorum, hoşçakal..
Eylül koşuyor, yetişmem lazım.
Mavilik uzaklaşıyor, akşam çöküyor..
Yıldızlar belki hiç çıkmayacak..
Nefesim yetene kadar koşmam lazım..
Adını taşımam lazım bahara...
Kuşlar çekip gitmeden,
anlatmam lazım seni onlara..
Yeşil, buluttan gözlerin sararıp düşmeden,
Boyamam lazım her yeri yeşile..
Öpmem lazım eylül bitmeden nefesinden..
Kokunu saklamam lazım..
Şimdi ben gidiyorum, hoşçakal..
Kalbimde kış telaşı başladı..
Yapacak çok işim var..
Seni sevmem lazım daha..
Naftalin kokan umutlarımı çıkarmam lazım..
Eylül koşuyor, yetişmem lazım...

Nazlı Altan

Gel

Rüzgâra ses ver.
Ne söylemek istiyorsan söyle.
Ben duyarım.
Kulağım hep rüzgarda.
Kokunu getirir diye,
Yüzüm dönük hep rüzgara.
Olmadığını sandığın kalbin avuçlarında.
Gizleyemiyorsun.
Ben anlarım.
Gökyüzüne bak unutma.
Kayan bir yıldız düşer belki tam aramıza.
Koşarım sana doğru.
Koşarsın bana doğru.
Bir akşam üstü çık mesela yola.
Gel , gelmek istiyorsan.
Gözüm hep yolda.
Seni getirir diye,
Yüzüm dönük hep yollara.
Olmadığını sandığın kalbini artık saklama.
Ben öper koklar sararım yaralarını.
Ben saklarım getir bana.

Nazlı Altan

Geriye Dönüp Baktığımda

mevsimler geçti...
kiremitlerle kalp çizdiğim sokaklar değişti,
yağmurlar yağdı ve sildi çizdiğim her kalbi...
daha çok yara aldı kalbim,daha çok ağladım,
ve daha az acımaya başladı canım..
renklerimi kaybetmişim şimdi bakıyorumda..
sadece siyah ve beyaz kalmış..
ve ben o beyaza hiç bulamamışım ellerimi..
her yanımsimsiyah,karanlık..
nasılda heba etmişim en güzel yıllarımı aşk için..
gemilerimi tek tek yakmışım..
şimdi dönüp bakıyorumda hiç yok atlayıp gideceğim bir sandalım bile..
üzülüyorum sadece,çok üzülüyorum hemde...
en şiddetli duygum aşkken, nefret ediyorum herşeyden..
ve şiddetle nefret ediyorum şikayet etmekten...

Nazlı Altan

Gidebilirsin

Gidebilirsin.
Bağlayacak değilim.
Parmaklarını , parmaklarıma zorla kenetleyecek değilim.
Başkasını sevebilirsin.
Ağlayacak değilim.
Yoksun diye kokunu unutacak da değilim.
Yarısı yosun bağlamış bir taş gibi kalbin.
Kurutulmuş deniz yıldızları gibi hayattan ümidimi kesecek de değilim.
Gidebilirsin.
Ona.
Ben seni böyle de sevebilirim.
Yüzünü görmeden, sesini duymadan...
Sevebilirsin.
Onu.
Sen bana gelmiyorsun diye burada kalmayacak değilim.
Seni unutacak da değilim.
Git.
Gidebilirsin mutlu olacaksan sevgilim.
Gittin diye ölecek değilim.

Nazlı Altan

Gideceğim

gideceğim eminim..
öyle bir gideceğim ki hiç gelmeyeceğim..
senin değilim...
gideceğim eminim..
geçmişimi silemesemde..
geleceğime gideceğim..

Nazlı Altan

Gidersin

Birgün çeker gidersin yüreğimden..
Sadece bakarım arkandan..
Çiğlık atacak nefesim yok gidişine..
Dur! diyecek harflerimi sildim alfabemden..
Ağlayacak gözyaşlarımın hepsi senin kalp cebinde..
Tek tek toplayıp herşeyimi gidersin elbet günün birinde..
Kimsesiz mektuplar biriktirim..
Şimdiden unutmaya başladım bile..
Ne kadar sevdan varsa bende, toplamaya başladım hepsini aynı yere..
Dağınık kalsalar tek bir hamleyle fırlatıp atamam yoksa..
Nekadar kuralın varsa hepsini ihlal ettim,
Yollarında ne kadar tuzak varsa hepsini geçtim oysa..
Yasaksan yasaksın..
Kalbime söz geçiremiyorum ki seni kaldırıp saklasın..
Zaten birgün çekip gidersin elbet..
Ben hazırım herşeye..
Nasıl dayandıysam tonlarca cam kırığıyla gelişine,
Öyle de katlanırım gidişine..
Bak hiçbirşey olmamış gibi yükleniyorum aşkını..
Şimdiden dayanmaya başladım bile..

Nazlı Altan

Gidiyorsun

gidiyorsun...
gözletime bakmaya korkuyorsun çünkü...
tutamam,biliyorsun..
gücüm yok çünkü..
neyin varsa almışsın kalbimden,
anılarımızı kolilere koymuşsun..
bavulunu tıka basa doldurmuşsun...
işte...gidiyorsun...
'kal'demeye sesim çıkmaz ki...
kalmayacaksın..
dayanırım sanıyorsun..
bu defa son,bu defa ciddi
yanımda olsanda,elimi tutsanda...
bir ömrü paylaşsak da...
tutamadım...gidiyorsun...
üstelik bişr el bile sallamıyorsun...

Nazlı Altan

Gittin

Gittin..
Diyecek tek kelimem yok..
Ona sarılıp çektin gittin..
Öyle bir bittinki..
Dön diyecek dermanım yok..
Hayatımdan geldin geçtin..
Öyle silinmez izler bıraktınki..
Ve bıraktığın her dudak izini silecek gücümde yok..
Dönüşsüz elimi bırakıp gittin..
Direnecek yürek de yok..
Ve ben seni kaybederken.. Sen beni kaybettin..
Çektin gittin ve artık bittin..

Nazlı Altan

Görmedin

tam noktayı koymuşken aşka
çıkıp girdin kalbime sormadan..
beni de, herşeyide bititrdin.
çekip gittin ardına bile bakmadan..
sen aslında hiç sevmedin..
'çocuksun'desinde
küçücük yüreğime kocaman bir sevda sığdırabileceğimi
görmedin...

Nazlı Altan

Hayat Yok Artık...

hayat yok artık, ben varım sadece..
hayat benim kadar güçlü değil çünkü..
taktığı her çelmede düşüp kalktım yeniden..
elime bağladığım her acıyı, zaman aldı götürdü..
izleri kaldı bileklerimde her kesiğin..
ve asla izin vermedim o kesiklerin kanımı akıtmasına..
umut yeşertir insanı..bunu öğrendim...
yıllar sonraya ertelerken herşeyi aşk..
saniyeler beklemiyor hiç kimseyi..
aşk uzun yolların sonundaymış..
ve o çok uzun yollar dhada uzun yıllara çıkarmış..
ve her ertelenen aşkın sonunda birgün ölüm varmış..
yıllar geçer, saniyeler beklemez,
aşk aşıkla beraber gömülürmüş..
hayat yok artık, ben varım sadece..
hayat benim kadar aşık değil çünkü..
kalbimde yaktığı ateşle yanmayı bildim gülümseyerek..
ve ellerime bağladığı her kelepçeyi çözdü aşk..
yana yana kül olmasına izin vermedim asla..
kalbim atıyor ve yanıyor en güzel aşkla..
umut yeşertir insanı..unutmadım bunu..
yıllar sonraya ertelerken herşeyi aşk..
yılların ve uzun yolların sonunda ona varacağımı biliyorum şimdi..
hayat yok artık, aşk var sadece..

Nazlı Altan

Hayatımda Yaşamama Yetecek Kadar Kimsem Kalmadı!

gidecek hiç bir mekanım yokmuş meğer..
uzun, soğuk yalnızlıklar çekmeye mahkummuşum..
yıllar önce yarım kaldım oysa..
ve tamamlayamadı babam yerine koyduğum hiç bir erkek eksikliğimi..
aşık oldum.. 'baba' dedim her sarılışımda içimden..
ama şimdi annem yerine koyacak kimse çıkmayacak karşıma..
sıfır olmak üzereyim yarımılığımdan kurtulup..
elimi hiç bırakmaz derdim oysa..
onun kucağında hep yerim var sanırdım..
o babam gibi değildi oysa..
babamın hiçbirzaman yapmadığı şeyleri yapardı..
saçımı okşar, öper koklardı..
hiç korkmazdım bırakıp gider diye..
benzemezlerdi hiç birbirlerine..
oysa şimdi aynı noktada ikiside..
babam bırakıp gitti.
annem 'gelme' dedi..
ikisi de aynı acıyla yaktı canımı..
cami avlusuna bırakılmış bebekler gördüm oysa;
ve onları bulan anne babalarını..
benden daha çok sevildiğini gördüm öz bile olmayan çocukların..
şimdi sarıldığım bedende buz gibiyim.. üşüyorum..
biliyorum çünkü onu ne babam gibi ne de annem gibi seveceğim..
ve ne yazıkki bunu da biliyorum;
onu hiçbir zaman sevmeyeceğim...
sol tarafımdaki şey bir kaya parçası gibi artık..
kaburgalarımı parçalamak için çarpıp duruyor..
ve zaman ete çeviremeyecek onu biliyorum..
başkalarının hayatlarını yaşayacağım artık bense..
hayatımda yaşamaya yetecek kadar kimsem kalmadı çünkü..
hele sen! sen de gittin ya anne..
hiç beklemezdi yüreğim bunu senden..
geri gelmeyecek parçalarımı da alıp gittin benden..

Nazlı Altan

Herhangi Biri'ne

kalbimi sende bıraktım ben..
daha küçük bir çocukken koştuğum o yolda,
oyuncağım kırılmış gibi hissettiğim o anda bıraktım..
aslında bilmediğin bir şarkının ,o büyülü notasıydım ben..
bir görseydin, farketseydin eğer keşkeleri silecektim hayatından..
hiç gitmediğin bir şehir..
hiç sevmediğin bir şiirdim o zamanlar..
senin kocaman gökyüzünde,küçük sönük bir yıldızdım ben..
sense benim gökyüzümdün..
bir düşünce acırdı canım okadar,
birde seni görünce..
siyah günlüğümün en pembe rüyasıydın..
pembeyle siyahın bu kadar uyumlu olacağını bilmezdim oysa..
seni küçük küçük kalbine kocaman bir aşkla sığdırmış,
küçük bir çocuktum..
ve sonra büyüdüm..
siyah günlüğümün en siyah anısı oldun sense..
şimdi bilmediğim hangi kalptesin kimbilir..
kimleri sevdin, kimleri sildin..?
yada en çok neyi severdin...?
sahi farketseydin eğer beni sever miydin? ..
yıllar, yollar geçti çoktan..
herhangi birisiydin sen aslında..
hayatını hiç bilemediğim hiç hayatına giremediğim birisi..
nelere güldün en çok,
yada en çok nelere üzüldün..
kimbilir kimleri en çok düşündün..
en çok nezaman üşüdüün..
şimdi biryerlerdesin, kimler var yanında..?
oysa bilseydin küçük bir çocuğun, en büyük sancısı olduğunu..
hayatının yanından gelip geçmiş bir hayatım ben..
seni hala çok seven bir kalbim yada..
mahallende oyunlar oynayan
asla bilemeyeceğin o büyük aşkını,
hayalleriyle yaşatan herhangi bir çocuğum ben..
ve bu şiiri tesadüfen birgün görüp öylece okuyacaksın..
sana yazıldığını hiç bir zaman bilmeden..
hayatında hiç bir iz yaratmayacak,
ve gelip geçeceksin..
geçen gün sokakta yanımdan gelip geçtiğin gibi...

Nazlı Altan

İğne

iğne yedim iki tane..
ama hiç bir sancı benzemiyor kalbimdekine...

Nazlı Altan

İkinci Şans

Her zaman ikinci bir şans yoktur.
Annesi babası öldüğünde ikinci bir şans olmaz mesela kimsenin.
Onlar öldüğünde kimsesizsindir.
Avucuna düşen bir kar tanesini tekrar donduramazsın.
Eridiğinde ikinci bir şans yoktur kar tanelerinin.
Uçurtmanın ipi koptuğunda tellere takılmaya,
gözden kaybolmaya mahkumdur.
İkinci şans yoktur uçurtmaların.
Asilik yapma lüksleri yoktur.
Ve bir kere aşık olur insan.
Aşkın ikinci şans yoktur.
İkinci şansım olsaydı seni sevmezdim mesela.
Ya da sen de severdin beni.
Bir bebek gibi yeniden doğardım belki.
Uçurtmadan farkım yok.
İkinci bir şansım da yok.

Nazlı Altan

İstanbul'a

korkmuyorum biliyor musun artık sendn? .
eskisi gibi yakamayacaksın canımı istanbul...
her köşesinne gözyaşı akıttığım sokaklarında
yakamayacaksın hiç bir anımı istanbul..
hani kaçıp sığındım ya karanlığına,
hani korkup ağladım ya acımasızlığına,
hani sevdim aşık oldum ya umusamazlığına
alamayacaksın artık kolayca canımı istanbul...
korkmuyorum biliyor musun artık senden?
inadına ama ah nasıl bir yanmayla çarpıyor yüreğim..
alamayacaksın artık beni benden...
saramayacaksın ruhumu istanbul...
mektuplar gönderdim sana yıllarca...
sevdiğimi sakladın sonra aldın onu gamsızca...
şimdi ağlıyorum aldıklarına bakınca...
olmaz artık seninle olmaz istanbul...
her bir adımında kaçıp kurtulmak istedim hani...
hani tuttun ya beni sıkıca...
yalnızlığa bağladın beni prangalarınla...
istesende atamayacaksın artık beni başından istanbul...
tutsaklığımı söylemedin ya kimselere..
hani acıtırken canımı gülmemi istedin ya...
belli ettirmedin ya çaresizliğimi anneme..
hani kaybetin ya beni o büyük denizinde...
işte birtek ozaman sevdim seni istanbul...
şimdi sana geldiğim gün gibi hava..
yine serin yine kara..
hani sevindiğim gün varlığına...
işte yine aynısın yine bir bambaşka...
adım adım gölgemi bıraktım ben artık sana..
artık soramayacaksın adımları istanbul....
ölsemde akıtamayacaksın kanımı istanbul...

Nazlı Altan

İstemez Yan Cebime Koy Aşkı

Bakmıyorum.
Kapattım gözlerimi.
Sayıyorum bak; dört beş altı...
İstemez yan cebime koy aşkı.
Olmaz diyorum.
Bakma.
Kapat gözlerini.
Sen değilsin gönlümün prensi, beyaz atlı.
İstemez, yan cebime koy aşkı.
Gelme diyorum da
İnanma.
Uyumakla geçirmiş bir prensesim ben yıllarını.
İstemez, yan cebime koy sen aşkı.

Nazlı Altan

İyi ki!

Ellerim üşüyordu.
Sıcak yazlardan güneş getirdin bana.
En güzel baharlardan, çiçek kokuları saldın saçlarıma.
Sevince, güldüm, gökkuşağına boyandı rengim.
Daha dün mavim yoktu benim,
Sen geldin, gökyüzü oldum kocaman.
Tanımaya gerek yoktu seni.
Bütün ömrümü gözlerinde geçirmiş gibiydim.
Aynaya değil sana bakmıştım sanki hep.
Duyduğum her ses sana aitti,
Gördüğüm herkes sendin sanki.
Küçük bir çizgi oldum avucunda.
Kapıların bana açıldı.
Tanıyordum ben seni.
Yıllardır bendeydin.
Annemin kokusu gibiydi gülüşün.
Ben ayazdım sen güneştin.
Ellerim üşüyordu.
Umutlar yükledin dokunuşuma.
İyi ki dedim sonra,
İyi ki geldin bana.

Nazlı Altan

Kader Bu...

kader bu ya... beni sana kavuşturdu,şimdide ayırıyor acımadan
karlar yağdırıyorsun üstüme ÜŞÜYORUM...
korlar saçıyorsun yüreğime AGLIYORUM...
kader bu ya...
elbet karşılaşırız birgün tekrar...
benim ellerimde acılar
ensemde yine kader,gözlerim dolu dolu bakarım sana...
senin ellerinde başkaları
yüreğinde yine kader,yine öyle buzlu buzlu bakarsın bana...
dünya küçük belki...
ama yüreğim büyük benim...
birgün birzaman bulurum ben seni..
bulurum elbet.
buldugumda aynı yerde kalmayacaksın belki...
ama hep aynı yerimde duracağım bilki...
kader bu ya....
beni sana kavuşturdu,
şimdide ayırıyor acımadan
korlar saçıyorsun yüreğime YANIYORUM! ...

Nazlı Altan

Kafes

Derin bir cam keşiği gibi...
Paslı bir pranga ayağımda.
Bastığım toprak çığlık atan bir sürü diken.
Kafesin demirleri deniz kokuyor.
Çarptıkça iki kilit daha ekleniyor.
Tırnaklarım uzamış.
Göğsüme her elimi attığımda,
Siyah bir duman olup yayılıyor.
Umudum aptal bir şu birikintisi.
Kendini engin bir deniz sanıyor.
Kafesin yeri ıssız.
Bağırınca sesim bana geri dönüyor.
Ellerim havada asılı.
Gözlerimi zamana bağışlamışım.
Körüm.
Sağırım.
Bir hayal kuruyorum gölgesiz.
Yeşil bir yaprak gibi.
Sararmaya mahkum bir hayal.
Kafesin tadı zehir.
Acıkdıkça ölüyorum.

Nazlı Altan

Keşke

keşke hiç gelmeseydin bana...
uzuncada misafir etmeseydim seni kalbimde...
baştan söyleseydin ya gideceğini..
deseydin ya bana umutlarını hayallerini..
biliyormusun keşke hiç sevmeseydin beni..
işte ozaman ne kalbini kırardı kalbim
nede kalbimi kırardı kalbin..

Nazlı Altan

Kızım 'a

Ağzımda buruk bir tat.
Gözlerim daha yorgun...
Önümde gelincik tarlaları..
Yürüsem düşecekmişim ,
Koşsam kaybolacak gibiyim.
Elimden tutan deniz gözlü bir kız çocuğu.
Saçları cennet.
Bana bakıyor.
Sonra kendime geliyorum.
Dünyayı daha kolay alıyorum sırtıma.
Koşuyorum gelinciklerin içinde.
Gözlerim daha umutlu.
Elimden tutan uçsuz bucaksız kalpli bir kız çocuğu.
Gülüşü bereket,
Saçları buğday, aş, ekmek ...

Nazlı Altan

Kimlere Gittin

Kimlere gittin?
Bilir mi ki değerini?
Kuşlar neşeli , çocuklar mahallede şen şakrak mı onda da?
Seni her gördüğünde masmavi denize dönüşüyor mu onun da gözleri?
Gökkuşuğında bütün renkler sen mi onda da?
Kimlere gittin?
Bilir mi ki değerini?
Bahar akşamları ılık rüzgara şarkı bırakıyor mu o da senin için?
Seni benim kadar seviyor mu mesela?
Ona gittin.
Mutluysan unut benim sesimi.
Vur o güvercinimi.
Okuma da bu mektupları.
Mutluysan tut benim nefesimi .
Ama korkuyorum.
Bilir mi ki değerini?

Nazlı Altan

Köhne Ev

her hayat hikayesi kırık dökük diye
başkalarının yıkılışından
tamamlıyor herkes kendini...
ve kimse yaşamıyor
köhne bir ev kadar
birçok hayat değişikliği...

Nazlı Altan

Köhne Ev Gibi

yanında birisi yoksa..
tek başına köhne bir ev gibisin..
aldığın darbeler kimsenin umrunda değil,
kimsen yok diye hiçkimse çekinmiyor seni yıkarken..
içinde sarhoş geceleri,
fırtınanın sıcaklığını,
yağmurların kuruluşunu,
yazların soğukluğunu saklıyorsun..
ama en kötüsünde hep san asiğınan biri tarafından unutuluyorsun..
önce boyaların dökülüyor bir bir,soluyorsun.
sonra kirleniyorsun..
duvarların yıkılıyor yavaş yavaş,acısını hissediyorsun..
ve daha sonra unutulmaya yok olmaya mahkumsun..
bahçedeki güzel çiçeklerin kimse farkına varmıyor.
daha çok kırık döküklüğün dikkat çekiyorr..
işte böyle oluyor sonunda
her hayat hikayesi kırık dökük diye herkes birbirine saldırıyor..
herkes kendini bir başkasının yıkılışından tamamlıyor...

Nazlı Altan

Masal

fazla birşey istemiyormuş küçük kız
istediği kalbindeki acıyı dindirmekmiş azda olsa..
nezaman sevse sevilmez terkedilirmiş.
hergün biraz daha azalırmiş sol yanındaki sancı..
aalmaz inadına artarmış gözyaşları...
ve yüreği kül oluverirmiş her düşündüğünde o buz yüreği.
onun kalbi hep yangın yeri..
oysa karşısındaki yürek inadına buz gibi.
bakışları çeresizmiş hep,zorlamayla doğarmış hep gülüşleri..
hep uçurumun kenarına gelirmiş ama asla düşmezmiş..
tutunacak bir dal çıkar sonrada kopuverirmiş
sonuncuda öyleymiş 'hiç kopmaz' demiş küçük kız
ilk defa ağlamamış,sevinmiş..
tüm ümitlrini o dala yüklemiş,en güzel hayallerini vermiş
ama dalın gülümseyerek koptuğunu gördüğünde çok geçmiş..
daha sağlam daha güçlü bir dala tutunup gülümsemiş..
bu dal çok sağlammiş ve küçük kızı sarıvermiş...
asla ağlamasına izin vermayip gülümsetmiş..
ama masal bu ya; kızın içindeki sancı hiç dinmemiş...
o çok sevdiği dala sinirliymiş ama çok sevmiş..
hiç tükenmemiş ondan sonra ama son dalıda sevememiş..
içinde hep terk eden dalın gece kararı...
yüreğinde sancısı...
ve asla dinmemiş küçük kızın gözyaşı

Nazlı Altan

Mektup

Teninden öperim sevgilim,
Bana bakmayı sevdiren gözlerinden.
Selam değil de kokunu gönder olur mu?
Hasretin kalemime sarıldı bu ara...
Seni yazıyor, seni seviyorum hep.
Beni sorarsan iyi değilim pek.
Nefesin olmadan gökyüzü mavi değil.,
Kuşlar tek tek ölüyor sanki.
Demem o ki sensiz ben yok bu dünyada.
Kendine iyi bak demeyeceğim.
Bakmazsın bilirim.
Ben pamuklara sarar sarmalarım seni.
Yollar müsait, havalar güzel.
Sen yeter ki gel.
Sigaranın dumanından öperim sevgilim,
Kalbinden, ellerinden , gözlerinden...

Nazlı Altan

Mutsuz Evin Kapısı

çok yollardan, çok evlerden geçtim,
her ayak izimde, gözyaşımı bırakarak..
çok uzun geceler vardı mutsuz evlerde..
ve hiç bitmeyen günler geçti yollarda..
baba diye sarıldığım her adam aynıymış meğer..
hepsi babam gibi boşveriyor terkediormuş..
evim diye tutunduğum her yuva yıkılıyormuş..
şimdi mutsuz bir evde, uzun geceler yaşıyorum..
ve bu evin kapısı da diğerleri gibi,
fermuarı bozuk bavullara, upuzun yollara açılıyor..
ve ben o kapıyı açmamak için kendimi karanlıkla zehirliyorum..

Nazlı Altan

Neredeyim..

ne gittiğim yollar bir yere çıkıyor
nede döndüğüm yollar bitiyor..
ne varlığım bir işe yarıyor,
ne de yokluğum belli oluyor..
öyle bir yerdeyim ki..
özlemlerin arasında..
ve sen yoksun yanımda..

Nazlı Altan

On Yedisindeki O Kız

hala on yedisindeki hayata dair umutları olan,
henüz hayatın şeytana dönüştürmediği o maşum kızım ben..
görmeşeniz de içimdeki renkler hala gökkuşağına ait..
salladığınız yumrukların izlerini zaman sildi çoktan..
eğer birikseydi acılarım dayanmazdım bu kadar,biliyorum..
yüreğimin üstüne basıp geçenlerinizde oldu,
yüreğimin uçundan tutanlarınız da..
birinizden GİTME demesini bekledim,
birinizden İYİ MİŞİN sözünü..
birinizi çok SEVDİM..
birinize KÜSTÜM..
biriniz bana dostluğun YALAN olduğunu öğretti..
birinizden kazık yedim..birinizi henüz tanımadım daha..
birinizi keşke daha önce tanısaydım dedim..
hepinizden YALNIZLIĞI öğrendim..
bu gece tek başıma umutlarımı yakıyorum,
elimdeki içmeyi bile bilmediğim bir sigarayla..
ve aldığım her nefeste ölümün beni hala neden bulmadığını sorguluyorm içimde..
aciz olmadn kalkıp kendimi avutuyorm..
hiç birinize ihtiyacım olmadn kendim okşuyorum saçlarımı şevkatle.. içimdeki o boşluğu
yine kendim dolduruyorum..
içimdeki renklerin hepsini siyaha boyadım az önce..
ve içimdeki umutlarıyla ne halt yediğini bilmeyen o saf kızı öldürdüm..
ve BEN...kararsızlığımdan sıkılmış,
sahte gülümsemelrimi de alarak gidiyorum artık
on yedisindeki o kızın söylediği son şarkıyı söyleyerek...

Nazlı Altan

Özledim

şimdi yapayalnızım bu koskoca şehirde...
sanki yokluğunu herkes hissediyor gibi.
sanki yas tutuyor bütün şehir..
ya bu şehir böyle boğuyordu adamı,
seninleyken ben görmüyordum..
yada sen gittikten sonra böyle oldu,
ben bilmiyordum...
sen burdayken geceler daha bir güzel
sabahlar daha bir aydınlık oluyordu..
elini tutuyordum ya,gözlerine bakıyordum ya...
yü,züm inadına gülüyordu...
dedim ya şimdi yapayalnızım...
sen benim kimsem...annem babamdın...
ne olursa olsun yanımdaydın...
sen yoksunya herkes üzerime geliyor...
oysa şimdi yanımda olsan elimi tutup beni kaldırsan...
o kocamn herkesin övdüğü şehir mi almalıdı seni?
o mu ayırmalıydı bizi?
şimdi adım adım gezdiğin o şehire düşmenim ben...
sen burdan gittin gideli...
sanki yıldızlar parlamıyor,
deniz koskoca birbataklık gibi
sevgililerin hepsi ayrılmış sanki..
güneş değil parlayan koskoca bir yangın yeri...
bense onların içinde kaybolup giden tükenen biri...
şimdi adım adım gezdiğin o şehre düşmenim ben..
şimdi beni bırakıp gittiğin o istanbula düşmanım ben...
belki gelmeyeceksin,dönmeyeceksin geri...
şimdi yaşamak için çabaladığıma pişmanım ben...
gelip beni kurtarsan diyorum,kurtarsan çıkıp gelsen...

Nazlı Altan

Prenses Gözyaşı

prenses gözyaşı geri döndü...
beceremedi ölümü...
ve umutsuzluk ülkesinin karlar prensine kaptırdı gönlünü..
Geçmişini düşünüp ağlamaktan,
yaşayamıyor bugününü.
hala yaşıyor ve ve tutuyor sözünü..
çok karanlık dünyası, göremiyor önünü..
ama ilerliyor değiştirmeden yönünü..
sevda ve acı bürümüş gözünü.
yanıyor yüreği...
umutlarını tükettiği bir sevdadan ötürü...

Nazlı Altan

Rakı

Sevda denince aklına iki yudum rakı gelen bir insan benim.
Unutur içerim,
Sevdalanır içerim,
İçince sevdalanırım.
Sevda rakının beyazından geçer.
Beyaz umuttur, beyaz temizdir.
Sevda da öyle.
Susuz rakı beyaz değildir, sevdali ise canansız.
Rakı sarhoş eder ama sevdalının ayık gezdiği nerede görülmüş?
Canım rakı, cananım su..
Sevdamız beyaz.
Etrafımızda bir kaç güzel meze,
Bir de bardak gerekli bize..
İçinde iki tane buz...
Gerisi tadımız tuzumuz .

Nazlı Altan

Sanma ben baharım

Sanma ben baharım.
Ayazın tam ortasıyım.
Şevmez misin yine de?
Öyle olsun.
Sevme de.
Gelirsem sana doğru,
Bana n'olur "gelme de".
Sen de şubatsın.
Kabullenmiyorsun ama.
Dökecek yaprağın yok,
Giremiyorsun marta.
Olsun.
Sen sanma ben baharım.
Çiçeklerime kanma , gösteriş.
Gelme sen yine de.
Toprağını gözyaşımla sularım,
Yeşerirsin neme lazım.

Nazlı Altan

Seçim Senin

beni kaybetmeyi göze bile alma...
birgün gelir bensizlik boynuna dolanır;
nefes alamazsın..
ama beni sevmeyi göze aldığında;
kollarım dolanır boynuna,
işte o zaman nefes almak neymiş anlarsın..
şeytana uyar belki birgün canımı yakarsın..
unutmayı hüner sayıp yoluna bakarsın..
ama öyle birgün gelirki..
canım canın olmuş,yolun yolum..hiç anlamazsın..
işte bugün ben olmam hayatında...
ben değil sen yanarsın...
giderken sesinide alırım bağıramazsın..
kalbimi de sökerim sızlatamazsın..
beni unutmayı göze bile alma...
anılar dolanır boynuna...
işin içinden çıkamazsın..
ama saçımı okşarsan eğer..
mutluluk sarılır kalbine..
geçmişe dönüp bakamazsın..

Nazlı Altan

Sen Şimdi

Sen Şimdi ıssız bir benliktesindir,
Ellerin uŐuyordur...
Kimsesiz bir sigaraya sahip çıkmıŐsındır belki.
Belki de yolsuz bir trafikte
Bana gelmek istiyorsundur.
Belki yorgun bir kuŐa dalmıŐtır gözlerin.
Mavisini terketmiŐ bir deniz gibi asisindir Şimdi.
DıŐarıda kar yağıyor.
Sen beyazı sevmezsin.
Belki de sırf vu yüzden ozlemiŐsindir beni.
Bense Şimdi sana Őiir yazıyorum.
Aynı Şeyler işte...
Birazdan yemek yerim,
Seni özlerim,
Sonra uyurum.

Nazlı Altan

Seni Bana Anlattılar

Seni bana anlattılar.
Göremedikçe, sordum.
Anlatılar.
Ayağımdaki pranganın açtığı yara izine bakakaldım.
Duyamadıkça, sordum.
Söylediler.
Seni bana anlattılar.
Bulamadıkça , sordum.
Tarif ettiler.
Mutluymuşsun, ağlayamadım.

Nazlı Altan

Seni Sevmiyorum

değiştin sanmıştım yanılmışım
umarım beni kendinden soğuttuğun için mutusundur eski sevgili...
oysa ben ne çok sevmiştim seni...
sana inanmamalıydım biliyorum.
ama şimdi kendimi daha çok seviyorum.
kendini tüketiin bende.
sana asla söyleyemeyeceğim şeydi bu.
sonunda başardım söylüyorum;
seni sevmiyorum...

Nazlı Altan

Sensizlik

bir gece daha bitiyor sensiz..
yine doğacak güneş nedensiz..
yıldızlar yine yenilecek sabaha..
ve ben dayanamam sensiz bir sabaha daha..
her geçen gün hasretini getirecek..
zaman acımasızca yürüyecek..
ve her doğan güneş,
kalbime sensizliği salıp gidecek..
ama biliyorum ki bunlarda geçecek..
elbet sen geleceksin,
ve ömrüm seninle bitecek..
gelmesende son nefesim senin adınla verilecek..

Nazlı Altan

Size!

uçsuz bucaksız mutluluklar varmış ülkemde..
hasretle yanıp tutuşan insanlar da..
ölümle sulanmış her bir fidan filizlenmiş çoktan..
anlaşılmayı bekleyen vatandaşlar dolmuş yer gök..
uçsuz bucaksız mutluluklar varmış benim ülkemde..
dört yan kanlar içindeyken..
mutluluktan bahsedenler varmış..
geçmişle dünün arasında hiç bir fark yok oysa..
vermeyi değil almayı biliyor omuzlarımda taşıyıp yükseğe çıkardıklarım..
ölümle yaşamının arasında gidip gelen özgürlük
hala çığlıklar atıyor duymasını bilene..
uçsuz bucak mutsuzluklar da var benim ülkemde..
her nekadar suni mutlulukların içinde taşınısada kraliçler..
o mutluluklara uzaktan bile olsa dokunmayı bekleyen insanlar da var benim ülkemde...
lükslerden oluşmuyor sadece benim ülkem..
her şehrin en görünmeyen yerlerindedey yaşıyor özgürlükler..
tepeye çıkana kadar insan sırtlarını kullananlar
şimdi o sırtları çoktan unuttular..
unutanlara seslenişim..
uçsuz bucaksız mutluluklarla o sırtlarıda sıvazlayın..
sizden daha güçlülerde var benim ülkemde..

Nazlı Altan

Size! Dinleyin

önce verdiniz herşeyi..
umudu öfkeyi sevinci...
öyle yaşattınız öyle hazırladınızki beni acılarıma..
sonra büyüdüm gözünüzün önünde...
öyle bir büyüdüm ki siz hep o küçük kıızı aradınız..
sonra herşeyimi aldınız..
sevincimi umudumu güzel olan herşeyimi...
büyüdüm diye farklı birisi olduğumu sandınız...
hala sizin kızınız olduğumu anlamadınız...
ve bana okadar borç bıraktınızki sövmeyi..
şimdi her acı çektiğimde borcumu ödüyorum size merak etmeyin...
her gözyaşımda isyan edişim size duyuyormu vicdanınız bilmem..
şimdi yalnız bıraktığınız bu kız hala o küçük kıız..
dinleyin duyun bilin...
yarı yolda bıraktığınız birisiyim hala...
yaşattığınız ve öldüğünüz acının dirisiyim ama...

Nazlı Altan

Solum'a

belki birgün anlarsın neden bukadar değiştiğimi..
belki oğün yanında ben olmama..
sadece kalbim değişmedi benim...
yıllar geğmiş üsünden bşir baktımda..
her gecen yılı tek tek hesaolamışım parmaklarımla...
ve her geçen gün sana biraz daha bağlanmışım..
sonra sana hep aynı aşkla bakmışım ben..
nasıl byüdüğümüzü,nasıl değiştiğimizi hatırlıyorum ara sıra..
beni salya sümük ağlatmanı bile sevmişim..
acı çektirsende seni severken mutlu olmuşum hep..
büyüdük artık...aynı kalmadık...
değişmişsin dedin ya bana...anlamadın mı;
hala aynı aşkala koşuyorum yanına,
ve hala aynı aşkla bakıyorum her bakışımda...
şimdi sana bakıyorum da..
sende sende aynı kalmadın..
değiştin,ağladın,ağlattın,sevdim,sevildin...
nezaman okursun bilmem bu satırlarımı..
ama okuduğun gün yanında yoksam eğer..
hala bir meleğin sana nasıl bir aşkla baktığını unutma...
dön bak göreceksin solunda...
ben değişmedim solun hala solumda...

Nazlı Altan

Sonra

Başımı kaldırıp gökyüzüne baktım sonra..
Sesimi uçurtmalara bağladım.
Rengarenk konuştum sonra.
En güzel cümlelerimi sana kurdum.
Sana baktım, aşk soludum...
Sonra farkettim ki nefesim senin,
Kalbim senin nefesin...
Sonra...
Sonrası senin gözlerin...

Nazlı Altan

Sonunda

Yolun sonuna geldik sonunda.
Sen de ben de yokuz bu yolun sonunda.
Yan yana yürürken kaybetmişiz birbirimizi.
Ne sen varsın benim sonumda,
Ne de ben senin solunda..

Nazlı Altan

Şaşkınlım

Kalın bir ağaç dalı..
Sararmış solmuş bir çınar yaprağı..
Rüzgar diyemem tam olarak.
Fırtınadan daha berbat kasırgadan biraz hafif.
Yıllanmış, umursanmamış kocaman bir nasır.
Acısı unutulmuş derin bir kesik.
Uçmaya çalışmış , yere çakılmış, gülüyor.
Benim görmediğim şeyleri görüyor.
Günlerden salı.
Çiğlik atıyorum sesim çıkmıyor.
Elini uzatmış, bulutlara degecek .
Fıkra anlatıyorum ağlıyor.
Şaşkınlım.
Anlamaya vaktim yok.
Kabalığı Hasan'ın sırtındaki tuzdan beter can yakıyor.
Koca bir kaya parçasından daha taş.
Kalbi yok.
İki kol iki bacak bir de baş.
Git diyorum bana doğru koşuyor.
Önüm uçurum.
Aşağıya baksam düşerim.
Düştüm diye de küserim.
Şaşkınlım.
Kaçmaya halim yok.

Nazlı Altan

Şehirlerden Geçiyorum

şehirlerden geçiyorum..
içlerinde balkonlu evlerin olduğu şehirler,
ve balkonlarında rengarenk hayatların asıldığı evler..
bilmediğim ne hayatlardan..ne hikayelerden geçiyorum..
zaman durmuyor,ben durmuyorum..
her gördüğüm denizde bir boğuluş,
her boğuluşta bir varoluş,
her varoluşta bir yokoluş görüyorum..
şehirlerden geçiyorum..
içlerinde balkonlu evlerin olduğu şehirler..
ve balkonlarında hayal kırıklıklarının tebessüm ettiği evler..
aslında bildiğim hayatlardan,
bildiğim yaşadığım hikayelerden geçiyorum..

Nazlı Altan

Şimdi Git

şimdi git gideceksen..
yada kal yanımda aşkıma hak edeceksen
eğer birgün yolundan döneceksen
hiç bakma gözlerime..
şimdi git gideceksen...

Nazlı Altan

Şimdi Sen Olsaydın

şimdi sen olsaydın yanımda
daha kolay gelecekti zorluklar..
eğer olsaydın, bende olurum..
ve daha az acıtırđı yalnızlıklar..
şimdi sen olsaydın yanımda..
ağlamazdım..
ve daha çoğalırdı umutlar..
eğer sen yanımda olsaydın,
bende yanımda olurum..

Nazlı Altan

Şimdi Sende Onlar Gibisin

Kalp sancım,
Sol yanım;
Şimdi sende onlar gibisin..
Kulağım telefonda senin sesini ararken,
Başkasının sesi sessiz şimdi..
Gözlerim sensizliğinde bile sana bakarken,
Başkasının sureti görünmez şimdi..
Oysa kaçırdım ben nefesim kesilene dek..
Açmazdım hiç o kapıyı ve almazdım kimseyi kalbime..
Oysa bilirdim herkes onlar gibi olacaktı..
Onlar, sever gibi görünürlerdi,
Paramparça ederlerdi sonra herşeyi..
Kaçıp giderlerdi ve kocaman ayaklarıyla ezerlerdi aşkı..
Sonra ayak izleri kalırdı yüreğimde..Silinemeyen izler..
Gözyaşım ile yıkardım bütün vücudumu..
Ve hiç iyileşmezdi açıkları yaralar..
Ben severdim yine de..
Ölümcül bir aşkla bağlanırdım ve sarıp sarmalardım içimde..
Kalp sancım,
Sol yanım;
Son acım;
Şimdi sende onlar gibisin..

Nazlı Altan

Unuttum

acının kokusu var üstümde..
hergün yeniden diriliyorum ben..
yaşadıklarım..
hayal kırıklıklarım,acılarım,umutlarım,
herşeyim çoğalıyor..
dün öldüm,bugün güldüm..
öldüğüme güldüm..
yanımda olanları,olmayanları
herkesi seviyorum bugün..
tecrübeydi benim için hepsi..
içtim
ağladım
sevdim
umursadım
yattım
kalktım
kustum
rest çektim
anladım
kullanıldım
itiraf ettim
nefret ettim
utandım
hırslandım
akıllandım
güvendim
zevk verdim
zevk aldım
farkına vardım
yanıldım
yakalandım
bırakıldım
kafalandım
yıkandım
dağıldım
toplandım
acıktım
uyudum
uyandım
kınadım
kınandım
birrdee UNUTTUM..hepsini..

Nazlı Altan

Uzaktın

uzaktın...
bir balkon mesafesinden bakabilsemde gözlerine..uzaktın..
ben yürüyordum..
sıcak çöl sıcaklarında yanıp kavrulmuştum...
uzun yollardan sonra yeni oturmuştum..
sen sanki hep beni bekler gibiydin..
birgün geleceğimi biliyor gibi susmuştun..
oysa uzaktın...
gölge düşmüştü yüzüne..
gideceğimi anlatır gibi yürüdüm geçtim önünden..
ama sen yine uzaktın..
kalbim çarptığında sana artık ben de uzaktım..
mecnunun aşkı gibiydi belki..
leylan olamadımki..
birgün pişman olasmda dönemem şimdi..
belki sen son vuslattın..
çok geçmiş bir zamandın yada..
'o bendim' dedin sonra..
belkide aradığım sendin..
yine de tutamadım elinden..
çünkü artık sen bana kimbilir kaç balkon mesafesi kadar uzaktın...
sustum veda ettim sessizce, el salladım..
artık ben senin olmazdım..
ve ben senin olmayı istediğimde anladım...
artık çok uzaktım...

Nazlı Altan

Varmış

hala varmış yok sandıklarım
umudumun tükendiği çaresizliğimin belirlediği anda
hala varmış elimden tutacaklarım..
bu şehrin her bir köşesine gözyaşımı akıtırken..
kimbilir hangi acılardan geçerken varmış yok dediklerim
belki farketmedin
umudumu avcuma koyarak
çarelerimi bir bir sayarak
hayatımın ucundan tuttun bu gece..

Nazlı Altan

Ve Aşk

Ve Aşk çıkar gelir birgün.
Olmaz dediğinde,
Umut bittiğinde,
Lalelerin, zambakların,güllerin kurduğunda...
Nefesin tükendiğinde.
Ve Aşk çıkar gelir birden.
Ellerinden tutup öper kimsesizliğinden.
Büyülü bir nehir gibi sular topraklarını.
Küllerinden doğarsın,
Yeşerirsin,
Büyürsün,
Seversin.

Nazlı Altan

Yapayalnız

yalnız bir kalbim şimdi
ortasında koskoca bir boşluk olan..
şehirlerden,yokluklardan,umutlardan
eskimiş bavullardan hani fermuarı bozuk..
çıkamaz sokaklardan geçen..
küçük ama;
kocaman denizleri,tutunacak dalları,
hiç bitmeyen umutları olan o büyük kalplerden çok daha cesur
çok daha acılı çok daha yaralı
özlemeyi hep sevmiş hep de özlemiş bir kalp...
yapayalnız bir kalbim şimdi
babamın elimi bıraktığı günden
annemin beni unuttuğu andan itibaren yalnız
ama inadına çarpan ama ah nasıl ağrıyan bir kalp

Nazlı Altan

Yarın

belki güneş doğacak yarın..
ama hangi yarın? ..
yarından sonra da yarın olacak..
ve aşkımız hep böyle yarım mı kalacak? ..

Nazlı Altan

Yarınlar Sakladım Seni

seni yarınlar sakladım artık
başka bir vücuda sakladım..
birgün çok uzaklarda bir yerlerde,
çok farklı bir zamanda,
başka bir bedende çıkacaksın karşıma..
gözlerin aynı, sözlerin farklı olacak..
her bakışında bana,
bedenin değil ruhun sarılacak.
bana ellerin değil, yüreğin dokunacak..
birgün başka birine benzeyerek,
ama beni çok severek,
çıkacaksın karşıma..
beni sevdiğini dilin değil,
hep gözlerin söyleyecek..
seni yarınlar başka senelere sakladım...

Nazlı Altan

Yaş 20

ilk beyazım...
yirmi yaşım daha bitmedi..
ve geçen yirmi yıl çektiklerimi anlatmaya yetmedi..
ilk beyazım...
tek tel beyazla anladım herşeyi..
yirmi yaşım daha bitmedi...
ve gözyaşlarım acılarımı alıp henüz gitmedi..
ilk beyazım...
ve artık bir şubat günü kadar ayazım...

Nazlı Altan

Yaş 30

Yaş otuz.
Büyümeğe yerine küçüldü içim.
Üstelik artık kocaman bir şehirim.
Neşeli bir de şiirim.
Yaş otuz.
Eskisi gibi evde de yokuz.
Sahillerde, bulutlarda, gökyüzünde uçurtmalardayım.
Seni geçtim.
Kendimi bulmalardayım.
Sevdi. En fazla kendini sevdi içim.
Üstelik artık deli bir nehirim.
Rengarenk de boyandı ellerim.
Yaş otuz.
Sen ben değil artık.
Sadece ben sonsuz.

Nazlı Altan

Yazıyorum ki

Biraz dalga sesi,
Biraz deniz kokusu...
Elimde bin hayatlık umut, yetmiyor ne yapsam.
Ondaki bir hayatlık unut, seviyor ne yapsam.
Uzak, sıcak bir geceden gelmiş.
Biraz yorgun, çokça bezgin.
Kirpiğimin ucunda dinlenmiş,
Gözümü kırpmıyorum ki yorulmasın.
Üzerime şiirler serpmiş,
Kıpırdamıyorum ki susmasın.
Biraz rüzgar sesi,
Biraz çiçek kokusu...
Elimde bir gecelik karanlık, bitmiyor ne yapsam.
Ondaki bin güneşlik aydınlık, sönmüyor ne yapsam.
Uzun , susuz yollardan gelmiş.
Biraz masal, çokça bana ait.
Baş ucumda anlatılmış,
Uyumuyorum ki bitmesin.
Kanağıma sıkı sıkı sarılmış
Uçmuyorum ki gitmesin.

Nazlı Altan

Yük Ağır

Yük ağır.
Bir o kadar da gerekli.
Saat hecenin üçü.
Sadece iki hece.
Ayna buğulu.
Az önce su sıcak akmış.
Bileklerim beyaz.
Damarlarım minik çılgın birer nehir.
Kafam siyah.
Dikine kessem kavuşamazlar birbirlerine.
Ceplerinde taş atlamış yazar uçurumdan.
Taş olmaz.
Yük zaten ağır.
İstedğin kadar da ağır.
Elalem kör, dilsiz , sağır.
Avucum rengarenk.
Bir lokmada yutulan bir gökkuşağı.
Bir bardak su hayat.
İçsem lıkır lıkır..
Yok. O da bayat.
Yük ağır.
Yine de karanlık çağırır.
Paslı demirleri ufalayıp
Yola düşmeli..
Saat hecenin üçü.
Aslında sadece iki hece.

Nazlı Altan